

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki az Európai Parlament tisztviselője, keresetében a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulás mértékének a 2004. május 1-jén hatályba lépett személyzeti szabályzat XII. mellékletében előírt 9,75 %-ra történő emelését vitatja. Kérelmének alátámasztására a személyzeti szabályzat 83. cikke (4) bekezdésének 2004. május 1-jét megelőzően hatályos szövege alapján az említett melléklet jogellenességére hivatkozik. E rendelkezés alapján csak a biztosítási statisztikai egyensúly megőrzése céljából lehetséges a vitatott hozzájárulás módosítása. A felperes szerint azonban az említett emelés ettől eltérő célból történt, nevezetesen a közösségi nyugdíjrendszerben keletkezett hiány pótlására.

A felperes egyebekben előadja, hogy az Eurostat által a biztosítási statisztikai egyensúly kiszámításakor alkalmazott szempontok olyan adatokon alapultak, amelyek hibás számításokhoz vezettek. A felperes hivatkozik még az arányosság elvének megsértésére is, mivel az említett emelés meghaladja a biztosítási statisztikai egyensúly visszaállításához ténylegesen szükséges mértéket. A felperes végül előadja a jogos bizalmának megsértését is, amikor a Parlament egyértelműen azt hozta tudomására, hogy csak a biztosítási statisztikai egyensúly szigorú betartása esetén engedélyezi a hozzájárulás mértékének módosítását.

2005. november 15-én benyújtott kereset – MyTravel kontra Bizottság

(T-403/05. sz. ügy)

(2006/C 10/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: MyTravel Group plc (Rochdale, Egyesült Királyság) (képviselők: D. Pannick QC, A. Lewis Barrister, M. Nicholson, S. Cardell, B. McKenna Solicitors]

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg teljes egészében, vagy másodlagosan az Elsőfokú Bíróság által meghatározott részében a Bizottság azon határozatát, amelyet a Bizottságnak a felperes képviselőjének címzett, 2005. szeptember 5-én, illetve 2005. október 12-én kelt két levele tartalmaz, arra vonatkozóan, hogy ne biztosítson a felperes számára hozzáférést a Bizottság azon jelentéséhez, amelyet az Elsőfokú Bíróság T-342/99. sz., Airtours kontra Bizottság

ügyben 2002. június 6-án hozott ítéletét követően készített, valamint számos tervezethez, munkadokumentumhoz és feljegyzéshez, amelyek vagy e jelentés elkészítésére vonatkoztak, vagy a Bizottság azon határozatának ügyiratai között voltak, amelyet megsemmisített a fent említett ítélet;

- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az alperes, akkori nevén „Airtours plc.”, keresetet nyújtott be, amelyben kérte a Bizottság azon határozatának megsemmisítését, amely a felperesnek egy másik társasággal való egyesülésére vonatkozott. Az Elsőfokú Bíróság a T-342/99. sz., Airtours kontra Bizottság ügyben hozott ítéletével, helytadva a felperes keresetének, megsemmisítette ezt a határozatot. A felperes ezt követően egy másik keresetet nyújtott be (T-212/03. sz., MyTravel kontra Bizottság ügy) azon károk megtérítése iránt, amelyek állítása szerint a Bizottságnak az ügy intézése során a megsemmisítéshez vezető hibái és a közösségi jog megsértése miatt merültek fel.

E második eljárás kontextusában a felperes a 1049/2001 rendelet⁽¹⁾ alapján kérte, hogy a Bizottság biztosítson hozzáférést a Bizottság szolgálatai által az ítélet meghozatalát követően készített jelentéshez, valamint számos tervezethez, munkadokumentumhoz és feljegyzéshez, amelyek vagy e jelentés elkészítésére vonatkoztak, vagy a Bizottság határozatának ügyiratai között voltak, amelyet megsemmisített a fent említett ítélet. A megtámadott határozattal a Bizottság elutasította a felperes kérelmét, mivel álláspontja szerint a 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdéseinek a bírósági eljárásokra és jogi tanácsadásra, illetve az ellenőrzésekre, vizsgálatokra és könyvvizsgálatok céljára, vagy a Bizottság döntéshozatali eljárásására vonatkozó kivételeit kell alkalmazni.

A felperes kéri a határozat megsemmisítését. A felperes részletesen vitatja a Bizottság állításait, amelyek szerint bizonyos dokumentumok közzététele a bírósági és jogi eljárások védelme érdekében nem lehetséges, és álláspontja szerint a Bizottságnak nem kellene lehetőséget adni a múltbeli bírósági eljárások védelme érdekében való hivatkozásra, ahogyan a már lezárt T-342/99. sz. ügy esetében, annak érdekében, hogy megakadályozza az olyan okmányok közzétételét, amelyek a különböző folyamatban lévő eljárásokban lényegesek az igazságos eredmény elérése érdekében.

Az ellenőrzések védelme vonatkozásában a felperes álláspontja szerint a Bizottság hozzájárulása egy javasolt egyesüléshez nem minősül olyan ellenőrzésnek, amelyre a kivétel alkalmazandó, továbbá a kivétel nem vonatkozik a belső vizsgálatokra, és semmi esetre sem az olyan belső vizsgálatokra, amely lezártak. A felperes úgy véli továbbá, hogy a közzététel nem hiúsítja meg az ellenőrzések célját a hasonló ellenőrzési eljárásokban. A felperes vitatja a Bizottság azon állítását, hogy a közigazgatási eljárások modernizálására irányuló belső vizsgálat nem lehet független, ha annak ajánlásait és megállapításait nyilvánosságra hozzák.

Végül a felperes szerint a Bizottság nem támasztotta alá azt, hogy egy közzététel komolyan meghiúsítaná a jövőbeni döntéshozatali eljárását, mivel az a jelentés, amelynek a közzétételét kérték, nem arra a módra vonatkozik, ahogyan a döntéseket a jövőben meg fogják hozni, hanem arra a módra, ahogyan azokat helytelenül hozták meg a múltban, az átláthatóság nem lehet azonos az indokolatlan külső nyomással és a kért közzététel nem lehet befolyással a közösségi jogrend stabilitására.

A felperes végül úgy érvel, hogy kényszerítő közérdek indokolja az igényelt dokumentumok közzétételét.

(¹) HL L 145, 2001.5.31., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

2005. november 9 –én benyújtott kereset – Cavallaro kontra Bizottság

(T-406/05. sz. ügy)

(2006/C 10/58)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Alessandro Cavallaro (Róma, Olaszország) (képviselő: Carlo Forte ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2005. augusztus 10-i, ADMIN.B.2-ABF/adm-D(05)18560 határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan rendelje el a 2002. február 27-i, ADMIN-B-3 10577, valamint a 2002. november 14-i 53089 határozatok megsemmisítése iránti kereset benyújtására rendelkezésre álló határidő újramegnyitását;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan és az előző kérelemmel vagylagosan nyilvánítsa elfogadhatónak a 2002. február 27-i, ADMIN-B-3 10577, valamint a 2002. november 14-i 53089 határozatok alkalmazhatatlannak nyilvánítását célzó jogellenességi kifogást, és állapítsa meg az alperes kötelezettségét a 2001. december 1-jétől az Európai Közösségek Bizottságánál,

Brüsszelben eltöltött szolgálati idő egészére esedékes külföldi munkavégzési támogatáshoz kapcsolódó összegek, beleértve a hátralékokat és az esedékes kamatokat, kifizetésére;

- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen ügy felperese a kinevezésre jogosult hatóság 2005. augusztus 10-i határozatával szemben lép fel, amely megtagadta tőle az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata VII. mellékletének 4. cikke értelmében őt megillető támogatást, és kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság ismerje el számára az e támogatáshoz kapcsolódó összegek kifizetését 2005. március 1-jei esedékességgel és a Bizottság római küldöttségénél eltöltött szolgálat teljes idejére.

E tekintetben a felperes emlékeztet arra, hogy már 2002-ben, közvetlenül a Bizottsághoz való felvételét követően, ugyanezen hatóság megtagadta a 16 %-os külföldi munkavégzési támogatást abból a feltételezésből kiindulva, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második francia bekezdésében foglalt 5 éves referencia-időszak folyamán a felperes szakmai tevékenységét Brüsszelben folytatta.

A felperest ezt követően áthelyezték a Bizottság római küldöttségére, ahol újból kérte az alperestől ugyanezen támogatás folyósítását. Jelen kereset az ezen újbóli kérelmet elutasító határozat ellen irányul.

- Kérelmeinek alátámasztására a felperes a személyzeti szabályzat 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazására, valamint
- az indokolás ellentmondásos voltára és az 1990-1995 közötti időszakra vonatkozóan benyújtott dokumentációval kapcsolatos ténybeli tévedésre hivatkozik. Ezzel kapcsolatban kitarthat, hogy a felperes 1990-től 1995-ig Olaszországban kívül lakott, és 1992 és 1995 között nem volt tanuló Olaszországban. A Bizottság megtámadott határozatban szereplő megállapításai mindenképpen ellentétben állnak a 2002-es határozatokban szereplő állításokkal.
- az indokolás ellentmondásos voltára hivatkozik azon feltételezéssel kapcsolatban, mely szerint a felperes 1990 júliusától 1995 júliusáig Olaszországban lakott. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy pusztán a felperes segítő tisztviselői működése idején tett kijelentése, mely szerint felvételi helyének az olaszországi Aricciát kell tekinteni, még nem elegendő annak bizonyításához, hogy ezen a helyen kívánta volna továbbra is folytatni életvitelét és ápolni szokásos társadalmi kapcsolatait.